

tionalbanken og forestellige andre Bankinstitutter, der ere nævnte i et Anhang til Loven, udstedes paa deres Folio og lyde paa Betaling ved Forevisning. Paragraffen bemyndiger derhos Indenrigsministeriet — hvis Myndighed i saa Henseende senere er gaaet over til Generaldirektoratet for Skattevæsenet — til at tilstaa andre Bankinstitutter tilsvarende Begunstigelse. Endelig indeholder Loven af 1863 i § 4 et Forbud imod at udstede nogen Anvisning eller Transport paa en saadan med Navn in blanco eller lydende paa Hænderhaveren, idet det foreskrives, at Dokumentet i Overtrædelsestilfælde bliver at behandle som en paa stemplet Papir skreven Væksel.

Ifølge Lovudkastet vil Stempelfriheden for Transporter paa Anvisninger blive noget udvidet, idet den ikke længere vil blive betinget af, at Anvisningen — forudsat at den i øvrigt har de i Udkastet fordrede Egenskaber — er trukken paa en Bank eller Sparekasse, hvem Begunstigelse er hjemlet ved eller i Henhold til Loven af 1863. Herved vil blandt andet et Duske være indetkommen, som har fundet Udtryk i gentagne Andragender til Regeringen fra et stort Antal Vækslerere og Bankierer i Kjøbenhavn, senest i et Andragende, over hvilket Justitsministeriet har indhentet den ovennævnte Betænkning fra Grossererersocietetets Komite, og som i første Række gif ud paa at erholde Stempelfriheden udvidet saaledes, at den ogsaa blev anvendelig paa Anvisninger (Checks), som udstedes paa Enkeltmand, der driver Bank- eller Vækslererforretning.

Foruden saaledes at udvide og nærmere præcisere Omraadet for Stempelfriheden, gaar Lovudkastet — i Overensstemmelse med det Duske, der er ytret, saavel i nævnte Andragende som fra Grossererersocietetets Komites Side — ud paa ved udtrykkelige Lovregler at bestemme og begrænse de Forpligtelser, der stiftes ved Udstedelse og Overdragelse af de under samme faldende Anvisninger. Dette har for en væsentlig Del kunnet ske ved at erklære de Regler, som gælde for Væksler — o: Væksler betalbare ved Sigt — for anvendelige ogsaa paa disse Anvisninger. Men ved Siden heraf har det været nødvendigt at formulere en Del særlige Regler, som hænge sammen med den særlige Bestaffenhed af de Anvisninger, man her har for Øje — hvilket kun er saadanne, hvis Øjemed er at effektuere en Betaling, ikke derimod saadanne, der skulle tjene som Kreditpapir.

Den nærmere Bestemmelse af, hvilke Anvisninger, der rummes under Udkastets Forrifter, vil findes i dets § 1. Betegnede efter deres økonomiske Funktion kunne de Dokumenter, som det gælder om at inddrage under den paatænkte Lovs Regler, siges at være saadanne Pengeanvisninger, som tjene til at effektuere Betalinger, der ellers maatte iværksættes ved en Udtælling i rede Penge. Det er Anvisninger af denne Art, som have for Øje i samtlige herhenhørende Bestemmelser i fremmede Lovgivninger og som almindeligvis betegnes med Navnet Checks (Cheques). I Henseende til den nærmere tekniske Afgrænsning af Omraadet for de særlige Bestemmelser, der i andre Lande findes givne om denne Klasse Anvisninger — eller, om man hellere vil udtrykke det saa, i Henseende til den nærmere Bestemmelse af, hvad der forstås ved en „Check“ — er der imidlertid adskillig Afvigelse mellem de forestellige Lovgivninger.

Enkelte Lovgivninger — saaledes den italienske og den portugisiske — tilstede, at en Check kan lyde paa Betaling en kort Tid — indtil 10 Dage — efter Sigt. Men efter de allerfleste Lovgivninger er det et ufravigeligt Retvisit ved en Check, at den er betalbar ved Sigt. Ogsaa Udkastet har under sine Regler alene inddraget Sigtanvisninger.

Den regelmæssige faktiskste Forudsætning for, at en Person kan trække Checks — hvad enten nu dette Ord bruges i en noget snævrere eller noget videre Betydning — paa en anden, vil være, at han hos den sidstnævnte har et disponibelt Tilgodehavende, som han, efter en med denne trukken Afstale, har Ret til at trække paa ved Anvisninger, der skulle honoreres paa Anfordring, eller at der af den anden er aabnet ham en Kredit, som han har Lov til at benytte paa denne Maade. Den franske Lovgivning har gjort Tilstedeværelsen af dette Moment — o: Tilværelsen af et tilstrækkeligt disponibelt Tilgodehavende eller Kredit — til et legalt Retvisit ved en Check. Ikke blot er Tilstedeværelsen af Dækning en Betingelse for den Vættelse i Henseende til Stempelpligten, som ogsaa der er hjemlet for Checks, og Hødeansvar foreskrevet for den, der trækker en Check uden i Udstedelsesøjeblikket at have fuld Dækning hos Trassaten; men en saadan Check begrunder heller ikke imellem Parterne Retsvirkninger efter Reglerne om Check; (derimod vil Mangelen af Dækning ikke være til Hindrer for at tillægge Dokumentet Virkning som Væksel*).

*) Efter fransk Ret kræves ikke til en Væksels Gyldighed, at den indeholder en Benævnelse, der betegner den som Væksel.